

ความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของ
ประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
The Opinion towards an Introduction of Sufficiency Economy Philosophy
as a Parctice for Living of People in Baan Sai yai, Moo 5, Sai yai
Sub-District, Sai noi District, Nontha Buri Province

วีรวรรณ นกรอด

Weerawan Nokrod

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Master of Atrs Program in Political Science, Kasetsart University, Thailand
E-mail: Weerawan.no@ku.th

Received 02-10-2023; Revised 27-10-2023; Accepted 06-11-2023

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงกับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือประชาชนบ้านไทรใหญ่หมู่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 156 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ประชากรมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ และอาชีพหลัก ที่แตกต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

คำสำคัญ : ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง; การดำเนินชีวิต; ตำบลไทรใหญ่

Abstract

The objectives of this study were to study the level of The opinion towards an introduction of sufficiency economy philosophy as a practice for living and to compare the level of the opinion towards an introduction of sufficiency economy philosophy as a practice for living and study correlation between the opinion of people and understanding of sufficiency economy.

The sample was 156 peoples in Baan Sai yai, Moo 5, Sai yai Sub-District , Sai noi District , Nontha Buri Province. The data was collected by questionnaire and analyzed by using percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA and Pearson's product moment correlation coefficient at the 0.05 level of significance.

The study found that the people agree with the sufficiency economy philosophy at moderate level. there were significant differences in age and occupation on the opinion and there was correlation between the level of opinion towards an introduction of sufficiency economy philosophy as a practice for living and understanding of sufficiency economy.

Keywords: Sufficiency Economy Philosophy; Living; Sai yai Sub-District

บทนำ

ในสภาพความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน ได้สะท้อนให้เห็นว่ากระแสโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนเกือบทุกระดับ เนื่องจากความผันผวนทางเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา เน้นการสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เป็น ตัวชี้วัดหลัก ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมาก ทำให้คนไทยปรับตัวไม่ทันทางสังคม การเปลี่ยนแปลงที่พลิกผัน ก้าวสู่ระบบทุนนิยม ส่งผลให้เศรษฐกิจเป็น ทุนนิยมมากขึ้นวัฒนธรรมบริโภคนิยมเพิ่มขึ้น การหาแนวทางที่ดีที่สุดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ อย่างเหมาะสม ก็ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยมุ่งเน้นการรอดพ้น จากภัยและวิกฤตจากภายนอก เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนในการพัฒนาที่ดี

เศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับตั้งแต่ครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนา และบริหารประเทศให้ดำเนินเป็นไป ในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ [สศช.], 2558) ได้กล่าวว่า ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงยังเป็นกรอบแนวความคิด และทิศทางการพัฒนาระบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย ทั้งนี้ได้

บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งใช้แนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9-10 โดยยังคงยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และ สร้างสมดุลการพัฒนาในทุกมิติ แต่ยังคงยังไม่เป็นรูปธรรม เนื่องจากเศรษฐกิจไทยยังมีแนวโน้มหนี้สินครัวเรือนเพิ่มมากขึ้นต่อเนื่องทุกปี และแนวโน้มของหนี้ครัวเรือนปี 2558 ว่าอาจจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 87-88 ต่อจีดีพี โดยกลุ่มเสี่ยงคือกลุ่มประชากรที่มีรายได้ปานกลางและรายได้น้อย เนื่องจากอ่อนไหวต่อปัจจัยภายนอก

จากสภาพปัญหาการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ ประชาชนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก มุ่งเน้นแต่การปลูกพืชเชิงเดี่ยว คือ เน้นการทำนาอย่างเดียว และมองการทำเกษตรคือธุรกิจ เมื่อเกษตรกรรมลงทุนไปแล้วจะต้องได้อะไรกลับคืนมา และมองว่าปัจจัยการผลิตทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ย ยา สารเคมี เครื่องจักรกลต่างๆ ส่งผลให้เกษตรกรมีเงินไม่พอใช้ทำให้เกิดการก่อหนี้เพิ่มมากขึ้น โดยแหล่งเงินกู้คือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และกองทุนหมู่บ้าน ซึ่งจะต้องนำเงินมาชำระหนี้เป็นรายปี และรายเดือน บางทีก็มีการผิดนัดชำระหนี้ (กองทุนหมู่บ้าน [กทบ.], 2558) เมื่อค่าครองชีพสูงขึ้น รายรับไม่เพียงพอต่อรายจ่าย เงินไม่พอใช้ ซึ่งส่งผลให้ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาประชาชนร้อยละ 70 ไม่มีการออมเงินไว้ใช้ สาเหตุของการเป็นหนี้มาจาก การลงทุนในการทำเกษตร ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และการเป็นหนี้ในระบบ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างจริงจังต่อเนื่องมีความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พร้อมทั้งจะยอมรับสิ่งที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี โดยศึกษาถึงปัจจัยด้านบุคคล และปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีจำนวน 253 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยแยกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และรายได้ต่อเดือน

ส่วนที่สอง แบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบโดยเลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ ใช่ กับ ไม่ใช่

ส่วนที่สาม เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต โดยใช้แบบสอบถามตามมาตรารัดแบบ Likert's Scale

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา

1.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้อธิบายปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

2. สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน

2.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

2.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's Least Significance Difference: LSD)

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับ ความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

Cohen (1988: 332) ได้แนะนำว่าสหสัมพันธ์ที่มีขนาดเล็ก หรือมีความสัมพันธ์กันน้อย ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.29 ถึง -0.10 หรือ 0.10 ถึง 0.29 ส่วนสหสัมพันธ์ที่มีขนาดปานกลางหรือมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.49 ถึง -0.30 หรือ 0.30 ถึง 0.49 และสหสัมพันธ์ที่มีขนาดใหญ่ หรือมีความสัมพันธ์กันสูง ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง -0.50 หรือ 0.50 ถึง 1.00

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และเป็นเพศชายมีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่อายุ 36-45 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาอายุ 26-35 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 อายุ 46-55 ปี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 อายุไม่เกิน 25 ปี มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุด อายุ 56 ปีขึ้นไป มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 รองลงมา ระดับปริญญาตรี มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ระดับประถมศึกษา มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และน้อยที่สุดจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

4. อาชีพหลัก กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ เกษตรกรรม มีจำนวนคน 48 คิดเป็นร้อยละ 30.8 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 นักศึกษา มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และน้อยที่สุดคืออื่นๆ (แม่บ้าน 9 คน) มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

5. รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา มีรายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

6. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แสดงให้เห็นว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 0.78

7. ระดับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะเพศหญิงและเพศชาย ในสังคมปัจจุบัน ผู้นำในครอบครัวไม่ได้มีแต่เพศชาย เพศหญิงก็เป็นหัวหน้าครอบครัวเช่นกัน มีหน้าที่รับผิดชอบเหมือนเพศชายทุกอย่างเท่าเทียมกัน คิดและวางแผนในการใช้จ่ายด้วยกันทุกเพศ ด้วยสาเหตุดังกล่าว ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตในแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่อายุมาก ไม่นำเงินลงทุนหรือทำอะไรที่เสี่ยงในช่วงอายุที่มากขึ้น เพราะมีโอกาสที่จะมีแก๊ต้วน้อยลง แต่คนที่อายุน้อย เนื่องจากอายุยังน้อยยังไม่มีครอบครัว มีอิสระในการลงทุนได้โดยไม่ต้องกังวล จึงสรุปได้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีการศึกษาที่สูงก็ย่อมต้องมีรายได้สูง และภาระที่สูง ส่วนประชาชนที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาที่ต่ำลงมาตามลำดับชั้น ก็ย่อมมีรายได้ที่น้อยตามการศึกษาไปด้วย ในส่วนรายได้ที่ได้มานั้นก็ไม่พอกับรายจ่ายภายในครอบครัว จึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพหลักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพหลักต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ อาชีพเกษตรกรรม ปัจจุบันราคาสินค้าการเกษตรตกต่ำ ประสบปัญหาภัยแล้ง เพราะต้องวางแผนการใช้จ่ายเงิน ทำให้ประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะเข้าใจและรู้จักความพอประมาณมากกว่าอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว เนื่องจากราคาสินค้าขึ้นตามกลไกตลาด สามารถขึ้นตามได้ไม่ทำให้ต้องขาดทุน ทำให้มุ่งแต่แสวงหากำไร ไม่นึกถึง และเข้าใจความพอเพียงเท่าที่ควร จึงสรุปได้ว่า อาชีพหลักที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะเศรษฐกิจของประเทศในตอนนี้ กำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนระมัดระวังการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นสาเหตุของประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนบ้านไทรใหญ่หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ถ้าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ก็จะทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผล

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9
2. อายุ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่อายุ 36-45ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาอายุ 26-35ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 อายุ 46-55ปี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 อายุไม่เกิน 25ปี มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดอายุ 56ปีขึ้นไป มีจำนวน 20คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 รองลงมา ระดับปริญญาตรี มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ระดับประถมศึกษา มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และน้อยที่สุดจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

4. อาชีพหลัก กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมา คือ เกษตรกรรม มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 นักศึกษา มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และน้อยที่สุดคืออื่นๆ (แม่บ้าน 9 คน) มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

5. รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001–20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาคือ มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา มีรายได้ 20,001–30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

6. ความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี พบว่า มีความรู้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.78

7. ความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี พบว่ามีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.61

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ประชาชนที่มีอาชีพหลักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ประชาชนที่มีระดับรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะข้อคิดเห็นที่อาจเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในชุมชนต่างๆ และหน่วยงานภาครัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมสนับสนุนการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. ด้านความพอประมาณ ผู้นำท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุน และจัดทำโครงการหรือกิจกรรมให้ประชาชน รู้จักพึ่งพาอาศัยกัน พึ่งพิงกัน เพื่อทำให้เห็นถึงความสำคัญในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และควรหามาตรการที่จะส่งเสริมหรือจูงใจให้ประชาชนในชุมชนเห็นความสำคัญ และสนับสนุนการปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การใช้ปุ๋ยชีวภาพใช้แทนการใช้ปุ๋ยเคมี สามารถประหยัดได้ ก็จะเป็นการลดการใช้จ่ายลงได้มาก และทำให้รายรับเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

2. ด้านความมีเหตุผล ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการส่งเสริมและให้ความรู้ในการทำบัญชีครัวเรือนรายรับ-รายจ่าย แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ โดยต้องทำให้เห็นเป็นรูปธรรมให้มากที่สุด ควรมีการนำหลักวิชาการมาใช้ในการวางแผนประกอบอาชีพ เช่น ให้ประชาชนที่ทำอาชีพเกษตรกรรม เข้าร่วมอบรมพัฒนาความรู้ต่างๆ ที่มีประโยชน์จากหน่วยราชการ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดหาวิทยากรมาให้ความรู้ที่ถูกต้องกับประชาชน และควรมีกิจกรรมขึ้นในชุมชนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้คนในชุมชนมีจิตอาสา รู้จักความเสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมกลุ่มเพื่อสร้างอาชีพเสริมอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ทำการจัดตั้งธนาคารหมู่บ้าน เพื่อเป็นการฝึกการออมเงินให้กับคนในชุมชน และเด็กรุ่นหลัง เพื่อเป็นรากฐานที่ดีในอนาคต และควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างจริงจังเพื่อนำมาปรับปรุงหรือเพิ่มเติมในส่วนที่ยังเป็นข้อบกพร่องให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนบ้านไทรใหญ่ หมู่ที่ 5 ตำบลไทรใหญ่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเป็นการศึกษาเปรียบเทียบประชาชน ในเขตพื้นที่อื่นๆ โดยให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดซึ่งจะทำให้ได้ความชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยในส่วนของผู้นำชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งจะทำให้ได้ทราบข้อบกพร่องและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้นำไปปรับปรุง และพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

3. ควรมีการวิจัยในเชิงคุณภาพ ด้วยการเพิ่มแบบสัมภาษณ์ในแบบสอบถาม เพื่อศึกษาข้อมูลในเชิงลึก จะทำให้ได้รายละเอียดที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในประเด็นของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน

เอกสารและอ้างอิง

กองทุนหมู่บ้าน [กทบ.]. (2558). รายงานข้อมูลกองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ 5 บ้านไทรใหญ่. (อัตรสำเนา)

วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2546). เทคนิควิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดวงอุมา โสภา. (2551). ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักทะเบียน

อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ทรงชัย ดิยานนท์. (2542). การศึกษาทัศนคติของเกษตรกรในการสร้างความมั่นคงทางรายได้ตามแนวคิด

เศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์,

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เจียรริศา เหมพิพัฒน์. (2546). ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม,

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นพพร ไพบูลย์. (2546). ความคิดเห็นของพนักงานบริษัทเอสวีไอ จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อการยอมรับ

มาตรฐานการจัดสิ่งแวดล้อม ISO 14000. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2554). คู่มือจัดทำแผนการจัดการความรู้.

กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ.

Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis of the behavioral sciences*. New York: Lawrence Erlbaum Associates.

Freeman, L. (1995). *Organization Behavioral*. 7th ed. Singapore: McGraw-Hill.

Good, M.L. (2006). *Integrating the Individual and the Organization*. New York: Wiley.

Michael, C.J. and William H.M. (2001). *Specific and General Knowledge, and Organizational Structure: Knowledge Management and Organizational Design*. Delhi: Replica Press.

Likert, R. (1967). *Method of Constructing and Attitude Scale, Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.